

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia września 2014 r.

DOLiS/DEC-948/14/76261, 76276

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), art. 22 w zw. z art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2014 r. poz. 1182), po rozpoznaniu wniosku Pana Z. K., zam. [...], o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną z dnia 29 kwietnia 2014 r. (znak: DOLiS/DEC-409/14/33028,33031), w sprawie jego skargi na przetwarzania dotyczących go danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej p.w. [...],

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Z. K., zam. [...], zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej p.w. [...], zwanego dalej Proboszczem.

Skarżący w treści swojej skargi zarzucił Proboszczowi Parafii, iż mimo złożenia przez niego oświadczenia o wystąpieniu z Kościoła Katolickiego jego dane osobowe nadal przetwarzane są przez Proboszcza Parafii wobec czego wniósł o zbadanie legalności tego procesu. Do Skargi została przez Skarżącego załączona korespondencja wysłana do Księdza Proboszcza oraz pismo ze wskazanej Parafii z informacją, że, cyt.: „Pańskie dane osobowe zostały usunięte z kartotek Parafii [...] w [...]”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. Skarżący pismem z dnia [...] kwietnia 2010 r. skierowanym do Proboszcza Parafii w związku z wykreśleniem go z cyt.: „grona członków Kościoła rzymskokatolickiego” zwrócił się o usunięcie jego danych osobowych ze zbiorów danych parafii. W odpowiedzi na to pismo Proboszcz Parafii w korespondencji z dnia [...] maja 2010 r. wskazał, iż dane osobowe Pana Z. K. zostały usunięte z kartotek Parafii [...]. Pismo to zostało skierowane do Pana Z. K. a także – co wynika z uczynionej na nim adnotacji – pozostawione ad acta, co zostało przez Skarżącego zakwestionowane pod kątem legalności.
2. W toku prowadzonego postępowania do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęły wyjaśnienia Proboszcza Parafii, w których podniósł on, iż cyt.: „(...) taka osoba (tu: Skarżący) nie figuruje w żadnych kartotekach tutejszej parafii. Pan K. wystąpił oficjalnie z naszego Kościoła i do niego nie należy. Złożył to na piśmie w liście do mojego poprzednika z dni [...]. 04. 2010 r. Ta sprawa jest więc zakończona. Informuję, że nie są przetwarzane dane tego Pana, bo nie należy on do naszego Kościoła” Proboszcz Parafii wskazał nadto, iż wszelka korespondencja prowadzona przez Parafię przechowywana jest w archiwum parafialnym a Parafia działa w oparciu o przepisy Kodeksu Prawa Kanonicznego.
3. Na podstawie całokształtu ustalonych w przedmiotowej sprawie okoliczności prawnych i faktycznych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 13 lipca 2011 r. (znak: (DOLiS/DEC-573/11/33260,33268), mocą której umorzył postępowanie.
4. Dnia [...] lipca 2011 r., w ustawowym terminie, Skarżący złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją. Odnosząc się do zaskarżonej ww. decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Skarżący zarzucił temu rozstrzygnięciu naruszenie przepisów prawa materialnego, w tym art. 3 ust. 2 Dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych. Skarżący wniósł o wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych.
5. Po powtórным rozpatrzeniu zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję z dnia 29 sierpnia 2011 r. utrzymującą ww. decyzję w mocy (znak: DOLiS/DEC-786/11/43365,43366).
6. W dniu [...] września 2011 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Z. K., na ww. decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 sierpnia 2011 r., utrzymującą w mocy decyzję z dnia 13 lipca 2011 r. Zaskarżając ww. decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Pan Z. K. zarzucił Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, cyt.: „(...) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 3 ust. 2 Dyrektywy europejskiej

95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych”. W dalszej części przedmiotowej skargi Pan Z. K. ponowił w znacznej mierze podnoszone dotychczas zarzuty i wniósł cyt.: „(...) aby Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie na podstawie przepisu art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 115/164) raczył zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym o wykładnię prawa wspólnotowego, a to czy przepis art. 3 ust 2 Dyrektywy europejskiej 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych obejmuje przetwarzanie danych dotyczących osób należących do kościoła lub innego związku wyznaniowego, o uregulowanej sytuacji prawnej, na potrzeby tego kościoła lub związku wyznaniowego”.

7. W dniu [...] lutego 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Skarżącego na ww. decyzje (sygn. akt: II SA/Wa 2350/11).
8. Pismem z dnia [...] marca 2012 r. Skarżący złożył do sądu skargę kasacyjną.
9. W dniu [...] marca 2013 r. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie (dalej również NSA) wydał wyrok w przedmiotowej sprawie (sygn. akt: I OSK 1060/12), na mocy którego uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.
10. W dniu [...] sierpnia 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wydał wyrok w przedmiotowej sprawie (sygn. akt: II SA/Wa 1229/13), na mocy którego uchylił zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję z dnia 13 lipca 2011 r. W ww. wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w ww. wyroku wskazał, że zasadniczy problem sprowadzał się do rozstrzygnięcia kwestii procesowej, a mianowicie, czy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych na gruncie stanu faktycznego ustalonego w sprawie mógł umorzyć postępowanie powołując się na art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.).
11. W dniu [...] kwietnia 2014 r., biorąc pod uwagę ww. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję na mocy której umorzył postępowanie (DOLiS/DEC-409/14/33028,33031). Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uznał bowiem, że skoro przedmiotem postępowania był zarzut Skarżącego co do zaniechania uaktualnienia jego danych osobowych w Księdze Chrztu przez Księdza Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej p.w. [...], a organ ustalił w trakcie czynności wyjaśniających, że dane osobowe Skarżącego nie są przetwarzane w księgach tej parafii (zostały one bowiem usunięte) to tym samym nie istnieje przedmiot tego postępowania.

W dniu [...] maja 2014 r. w terminie ustawowym Skarżący złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją.

Odnosząc się do ww. decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Skarżący zarzucił temu rozstrzygnięciu naruszenie art. 7 i art. 77 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 276, ze zm.), zwanego dalej Kpa, poprzez niewłaściwe ustalenie stanu faktycznego, co skutkowało umorzeniem postępowania na podstawie art. 105 § 1 Kpa. Skarżący wskazał w ww. wniosku, że uznanie przez GODO twierdzenia Księdza Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej p.w. [...], o usunięciu jego [Skarżącego] danych osobowych z kartotek parafialnych za dowód rozstrzygający o zasadności umorzenia postępowania, bez żadnej weryfikacji, budzi zasadnicze wątpliwości. Skarżący wskazuje bowiem, że jego dane osobowe, pomimo tego, że wystąpił z Kościoła Katolickiego i ten fakt został odnotowany w Księdze Chrztu, były i nadal są przetwarzane w kartotekach Parafii p.w. [...]. Skarżący podkreślił, że skoro około roku 1960 przystępował w tej Parafii do Pierwszej Komunii Świętej, a kilka lat później do Sakramentu Bierzmowania i przepisy Kodeksu Prawa Kanonicznego nie dopuszczają usuwania takich danych z ksiąg parafialnych, to tym samym stwierdzenie Proboszcza, że „(...) taka osoba [przyp. Skarżący] nie figuruje w żadnych kartotekach tutejszej parafii” jest nieprawdą. Skarżący zakwestionował zatem oświadczenie Księdza Proboszcza o „usunięciu” jego danych osobowych z ksiąg parafialnych. Dodatkowym argumentem Skarżącego na potwierdzenie faktu przechowywania jego danych w kartotekach Parafii jest to, że prowadzi ona „zbiór danych osób nienależących do Kościoła”, zawierający także (najprawdopodobniej) dane osobowe Skarżącego. Jako dowód istnienia takiego zbioru Skarżący przesłał do Generalnego Inspektora kopie dokumentów potwierdzających przez Parafię fakt wystąpienia z Kościoła innych osób, które były ochrzczone w Parafii i nadal zamieszkują na jej terenie.

Dodatkowo Skarżący we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy domagał się od Generalnego Inspektora ustalenia stanu faktycznego w drodze kontroli, zgodnie z art. 14 ustawy o ochronie danych osobowych.

W związku z powyższym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podjął dodatkowe czynności wyjaśniające w sprawie i ustalił co następuje:

1. Pismem z dnia [...] lipca 2014 r. organ wystąpił do Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej p.w. [...] o wyjaśnienia, mające na celu zweryfikowanie okoliczności podnoszonych przez Skarżącego.
2. W dniu [...] sierpnia 2014 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych otrzymał od Proboszcza pismo z wyjaśnieniami, w którym Proboszcz podtrzymuje wcześniejsze twierdzenia, iż dane osobowe Skarżącego nie figurują w księgach, ani rejestrach prowadzonych przez Parafię p.w. [...], że nigdy Skarżący nie uczestniczył w życiu religijnym tej parafii w jakiegokolwiek formie. Proboszcz poinformował także, że Skarżący nie przyjmował w tutejszej parafii sakramentów pierwszej komunii i bierzmowania. Proboszcz wskazał także, że Parafia p.w. [...] została utworzona dekretem z dnia [...] lipca 1987 r. Administratora Apostolskiego Diecezji W. w [...], który wszedł w życie [...] sierpnia 1987 r.
3. Pismem z dnia [...] sierpnia 2014 r. Generalny Inspektor zwrócił się do Skarżącego z prośbą o przesłanie dowodów potwierdzających twierdzenia Skarżącego na okoliczność przetwarzania jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii p.w. [...] (tzn. kopie dokumentów

potwierdzających fakt przystąpienia Skarżącego do sakramentu pierwszej komunii świętej i do bierzmowania w Parafii p.w. [...]).

4. W dniu [...] sierpnia 2014 r. organ otrzymał od Skarżącego pismo, w którym Skarżący nadal podnosi, że jego dane osobowe są przetwarzane w zasobach archiwalnych Parafii pw. [...] . Jak bowiem wskazał Skarżący, w latach 50-tych i 60-tych ubiegłego wieku zamieszkiwał w L. koło O. Miejscowość ta należała do jedynej wówczas w O. Parafii [...]. W tej właśnie parafii Skarżący przystępował do sakramentów- w 1961 r. do pierwszej komunii św. i w 1964 r. lub 1965 r. do bierzmowania (o czym adnotacje zostały zamieszczone w stosownych rejestrach). Jak wyjaśnił Skarżący w roku 1987 z części ówczesnej parafii rzeczywiście została utworzona w O. druga parafia – p.w. [...]. Zdaniem Skarżącego ta parafia, oprócz części wiernych, przejęła także dokumenty dotyczące wcześniejszego okresu. Takie informacje Skarżący uzyskał w latach 2005-2006, w trakcie procedury wystąpienia z Kościoła. Potwierdził to także w dniu 20 sierpnia 2014 r. Proboszcz Parafii [...], do którego Skarżący udał się z pytaniem o aktualne miejsce przechowywania tamtej dokumentacji dotyczącej jego danych osobowych. Skarżący poinformował także, że, cyt. dowodu na to, że w/w archiwa przechowywane są w Parafii [...] dostarczył wraz ze swoim wnioskiem z dnia [...] maja 2014 r., gdzie załączył dokumenty potwierdzające przez Parafię fakt wystąpienia z Kościoła innych osób, które były ochrzczone w Parafii i nadal zamieszkują na jej terenie.

Po powtórny raz rozpatrzeniu zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Zasadniczą kwestią do jakiej należy się odnieść w przedmiotowej sprawie jest to, że Skarżący przedmiotem swojej skargi uczynił nie zarzut zaniechania przez Proboszcza uaktualnienia jego danych osobowych w księdze chrztu, jako osoby, która wystąpiła z Kościoła Katolickiego (i fakt ten został poświadczony dokumentem z dnia [...] sierpnia 2006 r. przez Proboszcza Parafii Rzymsko-Katolickiej pw. [...]) – jak zostało wskazane w decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 kwietnia 2014 r. (znak: DOLiS/DEC-409/14/33028,33031) – a zarzut nieprawdziwości twierdzeń Księdza Proboszcza, iż jego dane osobowe nie są przetwarzane w księgach parafialnych Parafii p.w. [...]. Podkreślenia wymaga, że – zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182), zwanej dalej ustawą o ochronie – w przypadku naruszenia przepisów Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień, uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone

dane osobowe, wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, usunięcie danych osobowych. Wskazać także należy, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, działając na podstawie i w granicach kompetencji przyznanych mu przepisami ustawy, wydając decyzję bada stan faktyczny i prawny na dzień wydania decyzji. Należy podkreślić, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozstrzyganej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu – chyba, że przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej kpa, (np. art. 24 § 3 kpa). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (III SA 5417/98) „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”. Ponownie zatem należy podnieść, że zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż dane osobowe Skarżącego nie są przetwarzane w księgach, ani rejestrach prowadzonych przez Parafię p.w. [...]. Skarżący oparł swoją skargę jedynie na własnych przypuszczeniach i nie przedstawił dowodów na ich potwierdzenie. Oznacza to, że dalsze prowadzenie postępowania w tym zakresie należy uznać za bezprzedmiotowe.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych służy bowiem kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych i jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy w sytuacji, gdy trwa stan naruszenia, a zatem gdy dane osobowe są przetwarzane.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W doktrynie wskazuje się, że cyt.: „bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 kpa, zobowiązuje go, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Odnosząc się zaś do żądania Skarżącego co do przeprowadzenia przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych kontroli zgodności przetwarzania jego danych osobowych z przepisami o ochronie danych osobowych to wskazać należy, że uprawnienie organu w tej kwestii jest niezależne od wniosku osoby zainteresowanej. Podjęcie przez organ działań zmierzających do skorzystania z ww. uprawnienia stanowi zawsze jego suwerenną decyzję. W niniejsze sprawie Generalny Inspektor nie znalazł podstaw do skorzystania z tego uprawnienia.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2013 r., poz. 270, z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).